

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4652/2019
20.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високи савет судства, Привредни суд у Сремској Митровици, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 74/2019 од 07.08.2019. године, у седници од 20.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 74/2019 од 07.08.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 74/2019 од 07.08.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сремској Митровици Прр 163/19 од 21.05.2019. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и тужена је обавезана да му накнади нематеријалну штету изазвану повредом права на суђење у разумном року у износу од 400 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади парничне трошкове у износу од 109.500,00 динара за законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке, тужбени захтев је одбијен преко износа досуђеног ставом првим изреке.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гжрр 74/2019 од 07.08.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда тако што је тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете досуђено још 500 евра у динарској противвредности на дан исплате према средњем курсу Народне банке Србије са законском затезном каматом од 21.05.2019. године до исплате, а у преосталом делу до тражених 3.000 евра са припадајућом каматом тужбени захтев је одбијен као неоснован. Преиначена је одлука о парничним трошковима из става другог

изреке, тако што је тужена обавезана да тужиоцу на име парничних трошкова исплати 23.400,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а преко овако досуђеног износа захтев за накнаду парничних трошкова са законском каматом је одбијен као неоснован. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 4.320,00 динара, док је у преосталом делу захтев тужиоца за накнаду трошкова одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против другостепене пресуде, у делу који се односи на парничне трошкове, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, битне повреде одредаба парничног поступка и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијаним решењем о трошковима из другостепене пресуде, одлучено је о трошковима првостепеног и другостепеног поступка, а ревизијом се оспорава правилност обрачунатих трошкова истицањем да тужиоцу нису признати сви трошкови које је имао у току конкретног парничног поступка, што је по оцени Врховног касационог суда у домену утврђења чињеничног стања и правилне примене одредаба ЗПП које се односе на парничне трошкове, а што нису разлози за изузетну дозвољеност ревизије из члана 404. ЗПП, нити се ради о питању од општег интереса, што је такође један од услова за примену овог института. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може поднети, према члану 404. став 1. ЗПП. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним овим законом меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

С обзиром да у овој парници трошкови поступка нису чинили главни захтев, из цитиране законске одредбе произилази да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**